

Forslag i DI's Vækstplan 2.0

Indholdsfortegnelse

1. Mindre bøvl og mere konkurrence	5
1.1 Øget konkurrence	5
1. Mål for øget konkurrenceudsættelse af den offentlige sektor	5
2. Øget markedsgørelse og konkurrenceudsættelse af vandsektoren	5
3. Øget markedsgørelse og konkurrenceudsættelse af forbrændingsegnet affald	6
4. Fri konkurrence mellem selvvejende institutioner og private virksomheder	6
<i>Afskaf væksthæmmende danske særregler på byggeriet</i>	6
5. Regulering med funktionskrav frem for komponentkrav	6
6. Brandkrav i forbindelse med opførelse og drift af byggeri	7
7. Danske særregler om godkendelse af byggevarer i kontakt med drikkevand bør afskaffes	7
8. Skyggeregulering inden for byggeriet bør ikke finde sted	8
9. Nationale positivlister bør ikke hindre udenlandske aktørers adgang til nationale markeder	8
<i>Afskaf væksthæmmende danske særregler på transportområdet</i>	8
10. Afskaf dansk konkurssikring af danske flypassagerer	8
11. Undgå danske særregler for cabotagekørsel	9
12. Danske særregler i bus- og godskørselsloven bør afskaffes	9
13. Danske særregler om godshåndtering i havne og terminalområder bør afskaffes	9
14. Totalvægten for lastbiler skal øges	9
15. Forsøg med modulvogntog skal gøres permanent	10
16. Lokale restriktioner for bedre udnyttelse af infrastrukturen hen over døgnet fjernes	10
17. Reform af taxilovgivningen	10
<i>Afskaf væksthæmmende danske barrierer på ressourceområdet</i>	11

18.	Fremme af ressourceproduktiviteten gennem klar indsats for at fjerne reguleringsmæssige barrierer	11
1.2	Bedre regulering	11
19.	Indfør et "regel-ind-regel-ud" princip for nye regler	11
20.	Indfør én kommunal indgang for erhvervslivet	11
21.	Best practice i kommunerne skal "følges eller forklares"	12
22.	Indfør væksttjek for udvalgte sektorer	12
23.	Indfør sunset klausuler	12
24.	Tværaministerielle retningslinjer for implementering af EU lovgivning	12
1.3	Færre byrder	13
25.	Nyt kvantitativt mål for reduktion af byrder	13
26.	Etablér et uafhængigt regelforenklingsorgan	13
27.	Reform af arbejdskadesystemet	13
2.	Mere attraktivt at investere i danske virksomheder	14
2.1	Skatter og afgifter	14
	<i>Lavere energiafgifter med fokus på PSO og reduktion af andre direkte omkostninger for virksomhederne</i>	14
28.	Reduktion af PSO-betalingerne	14
29.	Afskaffelse af NOx-afgiften	14
30.	Normalisering af el-afgiften for forlystelsesparker	15
31.	Balancering af CO ₂ -afgift på proces til langsigtet CO ₂ -kvotepris	15
32.	Afskaffelse af arbejdsskadeafgift	15
33.	Afskaf g-dagene	15
34.	Fuld afløftning af hotelmoms	16
	<i>Bedre skattevilkår for investeringer i danske virksomheder</i>	16
35.	En lavere og simplere kapitalbeskatning	16
36.	Ophævelse af kildeskat for udenlandske institutionelle investorer	16
37.	Ophævelse af begrænsningen på udnyttelsen af fremførte underskud	17
38.	Undersøgelse af skattemæssige afskrivningsregler	17
	<i>Lavere forbrugsafgifter og grønne checks</i>	18
39.	Afskaf de planlagte forbrugsafgiftsstigninger i 2015 og tilbagerulning til niveauet før FL 2012	18
40.	Afskaf de grønne checks	18
2.2	Bedre offentlige rammer for private investeringer	18
41.	Indfør servicemål med loft for den offentlige sagsbehandling	18
42.	Planlovens intention om sammenhængende planlægning skal følges	19
43.	Fastsæt konkrete mål for anvendelse af ny teknologi på det offentlige område	19
44.	Fasthold fokus på særligt de mindre og mellemstore virksomheders adgang til finansiering	19

<i>Endnu stærkere rammer for eksport og finansiering</i>	20
45. Nytænkning af den kollektive eksportfremmeordning	20
46. Mere fokus på dansk eksport i Eksportrådet - revision af Eksportrådets betalingsordning	20
47. Eksportlåneordningen bør gøres permanent og mere fleksibel	20
48. Genetablering af muligheden for CIRR-finansiering	21
49. Større udbredelse af eksportfinansiering blandt MMV'erne	21
2.3 Offentlige investeringer i infrastruktur og digitalisering	21
50. Udbedring af mindre trafikale flaskehalse og øget brug af intelligente trafiksystemer (ITS) til at sikre bedre trafikafvikling	21
51. Igangsætning af nye motorvejsudvidelser	22
52. Iværksættelse af en strategisk analyse af de internationale forbindelser	22
53. En mere ambitiøs og forpligtende offentlig digitaliseringsindsats	22
54. Bølgeplan for øget automatiseret dataudveksling mellem det offentlige og virksomhederne	22
55. Klar dansk strategi for intelligent data	23
3. Mere teknisk forskning og flere dygtige medarbejdere	23
3.1 Reform af beskæftigelsespolitik og af vilkår for tiltrækning af international arbejdskraft	23
<i>En mere effektiv og målrettet beskæftigelsesindsats</i>	23
56. Samtalerne mellem de ledige og jobcentrene skal opprioriteres for at styrke jobsøgningen	23
57. Uddannelses tilbud til ledige skal målrettes mod konkrete jobmuligheder	23
58. Mulighederne for at undslå sig fra at stå til rådighed skal reduceres	24
59. Loft over kontanthjælpen	24
<i>Ordningerne for udenlandsk arbejdskraft skal forbedres</i>	24
60. Lønkrav sænkes i beløbsordningen	24
61. Justering af "forskærskatteordningen" (ledende medarbejdere)	24
62. Revidering af Green Card-ordningen	25
63. Automatisk Green Card til studerende	25
64. Færre administrative byrder for udenlandsk arbejdskraft	26
3.2 Forskning, uddannelse og innovation	26
65. Løft i de offentlige FoU-udgifter	26
66. Øget prioritering af teknisk og erhvervsrelevant forskning	26
67. Danmark i materialeforskningens smørhul	26
68. Mere forskning i produktion	27
69. Rumforskningen bør styrkes	27

70. Fastholdelse og udbygning af Danmarks position som test- og demonstrationsland	27
71. Mere erhvervsrelevant forskningssamarbejde via bedre incitamerter for universiteterne	28
72. Innovationsordningerne skal løbende evalueres og prioriteres i forhold til value-for-money	28
73. National strategi for at tiltrække udenlandske FoU-investeringer	29
74. Folkeskolen skal udfordre de dygtige	29
75. Erhvervsretning af de videregående uddannelser	29
76. Flere og styrkede IKT-kompetencer skal forhindre flaskehalse	30
77. Mere fokus på uddannelsernes kvalitet og indsats for de dygtigste elever og studerende	30
78. Gentænkning af ungdomsuddannelsessystemet	31
79. Øge interessen for teknik og naturvidenskab	31
80. Videnpilotordningen skal revitaliseres	31
81. Akademikerordningen skal genstartes	32
3.3 Øget tilskyndelse til at dygtiggøre sig og tage erhvervsrelevante uddannelser	32
82. Reduktion af topskatten med fem procentpoint	32

1. Mindre bøvl og mere konkurrence

1.1 Øget konkurrence

1. Mål for øget konkurrenceudsættelse af den offentlige sektor

De eksisterende erfaringer med konkurrenceudsættelse viser, at udgifterne til offentlige serviceopgaver i gennemsnit kan reduceres med 15 pct., når opgaverne udsættes for konkurrence, jf. tal fra Udbudsportalens Dokumentationsdatabase. På trods af dette er andelen af offentlige opgaver, som konkurrenceudsættes, stagneret på omkring 25 pct. (2012) i forhold til alle udbudseggede opgaver.

DI foreslår, at regeringen indfører ambitiøse måltal for graden af konkurrenceudsættelse i kommunerne, regionerne og staten. Konkret bør der i 2016 sigtes efter, at mindst en tredjedel af alle de opgaver, der kan konkurrenceudsættes, også rent faktisk bliver det. I kommunerne bør målet være 35 pct.

2. Øget markedsgørelse og konkurrenceudsættelse af vandsektoren

Gennem de seneste år er der sket en række ændringer i vandsektoren. Muligheden for at kapitalisere de gode danske løsninger og effektiviseringspotentialer benyttes imidlertid fortsat ikke i tilstrækkelig grad på vand- og spildevandsforsyningsområdet.

Vandsektorloven fra 2010 er under evaluering. Loven satte fokus på effektiv drift af vand- og spildevandsforsyningerne. Men der er fortsat et stort uindløst potentiale.

DI har fem forslag til ændringer, der vil effektivisere vand- og spildevandssektoren yderligere:

- Prisloftsreguleringen bevares og omformes til et flerårigt prisloft, hvor miljø- og servicemål indgår sammen med drifts- og investeringsomkostninger.
- Loven skal indeholde incitamentter til at vandselskaberne udliciterer hele deres centrale driftsopgave for at sikre lavest mulige pris. Et incitament kan være undtagelse fra prisloftet i perioden en evt. kontrakt løber og dermed give mindre bureaukratiske indrapporteringsforpligtelser.
- Finansiering af de nødvendige anvendelsesorienterede innovation og udviklingsaktiviteter gennem effektiv drift, der skaber rum for innovation under prisloftet.
- Bedre mulighed for at udnytte vandselskabernes kompetencer som sideordnede aktiviteter med udgangspunkt i kerneaktiviteter på kommercielle vilkår.
- Yderligere forretningsudvikling gennem god selskabsledelse og professionelle bestyrelser.

3. Øget markedsgørelse og konkurrenceudsættelse af forbrændingseget affald

På affaldsområdet er der et stort effektiviseringspotentiale i, at der skabes konkurrence mellem forskellige metoder og anlæg til genanvendelse og forbrænding. Det sikres bedst gennem en markedsgørelse af affaldet.

DI mener, at den kommunale anvisningsret til forbrændingseget affald skal ophæves og at kommunernes affald skal sendes i udbud. Det vil give en bedre og billigere håndtering af affaldet. Til glæde for virksomhederne og borgerne, der vil opleve faldende affaldsgebyrer. Samtidig kan det fremme innovation i nye behandlings- og oparbejdningsmetoder for affald, når affaldet bliver tilgængeligt på et marked.

4. Fri konkurrence mellem selvejende institutioner og private virksomheder

I dag løser de selvejende institutioner, hvad der svarer til omkring 13 pct. af udgifterne inden for ældreområdet, socialt udsatte samt børn og unge. Disse opgaver har ikke været konkurrenceudsat og er ofte ikke tidsbegrænsede. De selvejende institutioner har dermed en privilegeret status svarende til de kommunale institutioner.

En rapport fra Rådet for Offentlig-Privat Samarbejde (tidligere Udbudsrådet) har dokumenteret besparelser på op til 20 pct. ved udbud af plejeopgaver. Det er vurderingen, at samme potentiale kan realiseres i forhold til de selvejende institutioner.

DI mener, i overensstemmelse med Produktivitetskommissionens anbefalinger, at kommunerne bør starte en proces på linje med de kommunalt drevne institutioner. De selvejende institutioners opgaver bør konkurrenceudsættes for at teste markedet for, hvem der kan tilbyde den bedste kvalitet til den bedste pris.

Afskaf væksthæmmende danske særregler på byggeriet

5. Regulering med funktionskrav frem for komponentkrav

Specifikke krav til komponenter hæmmer konkurrencen og innovationen i byggeriet. Dette gælder både ved krav i bygningsreglementet og ved krav i offentlige udbud. Komponentkrav understøtter anvendelsen af bestemte teknologier frem for udviklingen af nye helhedsløsninger.

Funktionskrav gør, at bygningsejeren selv kan sammensætte materialer og komponenter, som samlet set imødekommer kravene. Funktionskrav understøtter dermed høj fleksibilitet, frihed til formgivning, og at energikravene kan nås på den billigste måde, idet løsningen ikke er låst fast i form af specifikke komponentkrav.

DI anbefaler, at der reduceres i bygningsreglementets komponentkrav, og at der alene anvendes funktionsbaserede krav til helhedsløsninger både i regulering og ved offentlige udbud.

6. Brandkrav i forbindelse med opførelse og drift af byggeri

Uigennemskuelige og omkostningstunge brandkrav er en udfordring for mange danske virksomheder. Det gælder både ved nybyggeri og i forbindelse med drift af eksisterende virksomhed. I forbindelse med nybyggeri stilles der brandtekniske krav til bygningen. Kravene udspringer dels af byggeloven, dels af beredskabsloven. Vurderingen af de brandtekniske forhold indgår i byggesagsbehandlingen, som kommunalbestyrelsen har det overordnede ansvar for. I praksis opleves det imidlertid ofte, at koordineringen/samarbejdet mellem den brandtekniske sagsbehandling og den øvrige byggesagsbehandling er svag med den konsekvens, at bygherren får en byggetilladelse med modstridende vilkår.

Der er derfor et stort behov for en effektivisering af området med en klar kvalitativ målsætning for det ønskede niveau, en opdeling af opgaver og ansvar mellem brandmyndigheden og byggesagsbehandlingen samt en sikring af, at der er proportionalitet og ensartethed i de krav, bygherrer og virksomheder stilles overfor.

DI anbefaler derfor følgende:

- En modernisering af hhv. Beredskabslovens og Byggelovens bestemmelser om brandtekniske krav til opførelse og drift af bygninger. Forenklingen skal øge gennemskueligheden og bidrage til at sikre ensartethed i vilkårene.
- Al sagsbehandling knyttet til ansøgninger om byggetilladelse skal samles og foretages af den ansvarlige for byggesagsbehandlingen.
- Der indføres klageadgang for bygherrer og virksomheder, der modtager påbud i forbindelse med brandsyn.

7. Danske særregler om godkendelse af byggevarer i kontakt med drikkevand bør afskaffes

Da EU ikke har harmoniserede regler for byggevarer i kontakt med drikkevand, har Danmark en særlig dansk godkendelsesordning. Godkendelsesordningen er imidlertid forbundet med væsentlige omkostninger. Mange af de tests og vurderinger, der foretages, er ofte blot gentagelser af test, der allerede er foretaget i forbindelse med godkendelser i andre europæiske lande. Omkostningerne og de administrative byrder er væsentligt øgede med den senest reviderede ordning, der trådte i kraft 1. april 2013.

DI anbefaler derfor følgende:

- Danmark arbejder for, at der udvikles fælles europæiske standarder på området. Det vil bidrage til fair konkurrence og sikre, at produkterne kan handles frit på Det Indre Marked.
- Indtil der er udviklet fælles europæiske standarder, ensrettes den danske ordning i opbygning og indhold i videst muligt omfang

med CE-mærkningssystemet og 4MS-samarbejdet. Dette vil indebære en omlægning af ordningen til at være en efterlevelseshierarki, hvor virksomheder ikke skal have testet og fornyet godkendelser for produkter, der ikke er ændret siden sidste godkendelse.

8. Skyggeregulering inden for byggeriet bør ikke finde sted

Branchens aktører er i stigende grad inddraget i regeldannelsen og myndighedernes arbejde generelt. Der er dog en stigende tendens til, at private, frivillige og nationale ordninger bliver de facto regulering.

Eksempelvis henvises der i dag to steder i bygningsreglementets bindende del til MK-godkendelser. Begge steder er en MK-godkendelse angivet som en af to måder, hvorpå det kan dokumenteres, at bygningsreglementets krav er overholdt. Selvom MK-ordningen er blevet frivillig, benyttes den stadig i stor stil i kommunerne.

Der er flere eksempler på, at myndighederne henviser til eksempler, de ikke selv har udarbejdet, f.eks. eksempler udarbejdet af private aktører. Det opfattes de facto som lovgivning og hæmmer adgangen for udenlandske aktører og nye produkter og dermed for innovation. Virksomheder med nye produkter må således afvente nye eksempelsamlinger og prislister.

DI mener, at regulering inden for byggeriet skal tage udgangspunkt i et internationalt grundlag. Samtidig skal der ikke etableres "private fora" til udarbejdelse af de facto regulering.

9. Nationale positivlister bør ikke hindre udenlandske aktørers adgang til nationale markeder

Nationale positivlister er en jungle at navigere i for både virksomheder og forbrugere. Det medfører ekstra omkostninger for virksomhederne og fordyrer produkterne. Samtidig besværliggør det samhandlen. Derudover er positivlisterne med til at forvride konkurrencen, da der ikke følges systematisk op på listerne fra myndighedernes side. Myndighederne kan af gode grunde ikke holde sig à jour med samtlige nye produkter på det europæiske marked, hvilket gør listerne mangelfulde.

DI mener, at danske myndigheder ikke skal udarbejde og understøtte nationale positivlister. I stedet må myndighederne og erhvervslivet "klæde bygningsejerne bedre på" til selv at kunne vælge den bedste løsning.

Afskaf væksthæmmende danske særregler på transportområdet

10. Afskaf dansk konkurssikring af danske flypassagerer

Luftfartserhvervet er i international konkurrence, og målet må derfor være, at danske særregler ikke stiller danske virksomheder rin-

gere i konkurrencen. For luftfarten gælder det blandt andet kravet om konkurssikring for flypassagerer, den særlige danske promilleskat for flyregistrering og den manglende danske ratifikation af Cape Town-konventionen (ejendomsret til mobile aktiver, f.eks. flymotorer).

DI mener, at de danske særregler om konkurssikring og den særlige danske promilleskat bør afskaffes. Danmark bør samtidig også ratificere Cape Town-konventionen i lighed med de øvrige nordiske lande.

11. Undgå danske særregler for cabotagekørsel

Danmark har siden 1. september 2013 haft særregler for cabotagekørsel (indenrigskørsel med udenlandsk lastbil). De danske særregler begrænser mulighederne for cabotagekørsel i Danmark. De danske særregler er i strid med EU's fælles regler for vejgodstransport.

DI mener, at der ikke bør være danske særregler, som er i modstrid med EU-reglerne. Danske særregler begrænser konkurrencen og øger de administrative omkostninger for transportvirksomhederne.

12. Danske særregler i bus- og godskørselsloven bør afskaffes

Danske særregler i godskørselsloven øger den kapital, virksomhederne skal stille i garanti for at få en tilladelse til at blive vognmand. Dermed er det sværere at blive vognmand i Danmark end i de fleste andre EU-lande.

DI mener, at der bør gælde de samme vilkår for at blive vognmand i Danmark som i vore nabolande. Det er konkurrenceforvridende, når vognmænd, der konkurrerer på det samme marked, står over for forskellige krav og regler.

13. Danske særregler om godshåndtering i havne og terminalområder bør afskaffes

På havneområdet er der særregler for godshåndtering i havne og terminaler. Særreglerne øger de administrative omkostninger til blandt andet godkendelser, løbende overvågning og registrering af gods i terminaler og havne.

DI mener, at risikobekendtgørelsen skal bringes i overensstemmelse med EU's regler, så transport og midlertidig henstilling undtages. Danske havne- og terminaloperatører vil dermed få samme vilkår som i andre EU-lande.

14. Totalvægten for lastbiler skal øges

Folketinget har flere gange øget totalvægten for lastbiler for at mindske energiforbruget og øge produktiviteten. De nuværende danske regler tillader, at lastbiler (vogntog) med syv aksler har en tilladt totalvægt på 54 tons.

DI mener, at totalvægten skal hæves med to tons til 56 tons tilladt totalvægt. Dette kan gøres uden at medføre væsentligt øget vejslid, men vil til gengæld gøre godstransporten mere energieffektiv og øge produktiviteten, da der kan være mere gods på samme lastbil. Analyser fra Vejdirektoratet har vist en positiv samfundsøkonomisk effekt af forslaget.

15. Forsøg med modulvogntog skal gøres permanent

Danmark har siden 2008 haft et forsøg med modulvogntog, der er op til 25,25 m. lange. To modulvogntog kan erstatte tre almindelige lastbiler og er dermed både mere energi- og omkostningseffektive. Forsøget udløber i 2016. Usikkerheden om ordningen gør, at virksomheder er tilbageholdende med at investere i nyt materiel og ombygning af vejnettet, da investeringshorisonten er længere end de knap tre år, der er tilbage af forsøget. I Holland er forsøget med modulvogntog gjort permanent.

DI mener, at ordningen bør gøres permanent, og at vejnettet løbende bør udvides til hele statsvejnettet.

16. Lokale restriktioner for bedre udnyttelse af infrastrukturen hen over døgnet fjernes

Trafikken er meget ujævnt fordelt hen over døgnets timer. I dag begrænses distribution i ydertimer af en række regler. Eksempelvis forhindrer miljøpåbud, at der leveres varer før kl. 07.00 til lokale supermarkeder. I København er det ca. hvert tredje supermarked, der berøres. I dag findes der allerede kommercielt tilgængelige løsninger, som gør det muligt at begrænse støjen fra aflæsning af varer med op til 90 pct. Der er behov for igangsætning af projekter, der kan fremme levering af varer uden for myldretider, så infrastrukturen kan udnyttes mere effektivt henover døgnet.

DI anbefaler, en revision af reglerne, som i dag begrænser mulighederne for distribution i ydertimer.

17. Reform af taxilovgivningen

Rammerne for erhvervsmæssig personbefordring i små biler (Taxiloven) har ikke fulgt med udviklingen i forbrugeradfærd og offentlige indkøbsmønstre. Reglerne er dermed ikke tidssvarende og virker hæmmende for udvikling af erhvervet.

Udvalget for Erhvervsmæssig Personbefordring, som var nedsat af transportministeren, kom med sine anbefalinger i oktober 2013.

DI mener, at der i forlængelse af disse anbefalinger bør gennemføres reformer af den eksisterende taxilovgivning. Specielt bør der indføres en universaltilladelse for adgangen til erhvervet samt give mulighed for taxidrift i selskabsform.

Afskaf væksthæmmende danske barrierer på ressourceområdet

18. Fremme af ressourceproduktivitet gennem klar indsats for at fjerne reguleringsmæssige barrierer

Prisen på ressourcer vil stige fremadrettet. På trods af vedvarende effektivisering vil virksomheder verden over blive mødt med nye krav om effektiviseringer, hvis konkurrencekraften skal opretholdes. For at kunne imødegå disse krav, er der behov for at se på reguleringen af anvendelse af sekundære ressourcer bredt set.

Det er uhensigtsmæssigt, at definitionen på affald hindrer udnyttelse af ressourcerne. Når først et restprodukt er defineret som affald, så besværliggøres anvendelsen i nye produkter af regler og afgifter. Så længe det fortsat er et "produkt", er der langt flere muligheder. Samtidig er private aktørers adgang til affaldsressourcer begrænset, hvilket forhindrer investeringer i nye teknologier på området.

DI mener, at det er nødvendigt, at der ses på de reguleringsmæssige barrierer for investering i og anvendelse af nye teknologier samt for recirkulation af ressourcer. Det gælder også adgangen til ressourcerne i affaldet, hvor den kommunale anvisningsret skal ophæves.

1.2 Bedre regulering

19. Indfør et "regel-ind-regel-ud" princip for nye regler

Ikke alle danske ministerier og styrelser har tilstrækkelig systematisk fokus på at gøre reguleringen så erhvervsvenlig som mulig. En måde at holde fokus og begrænse mængden af nye byrder er ved at indføre et 'regel-ind-regel-ud' princip med inspiration fra den britiske regering. Princippet indebærer, at en byrdefuld national regel kun kan indføres, hvis en tilsvarende byrdefuld regel ophæves.

DI foreslår, at vi følger det britiske eksempel og indfører et 'regel-ind-regel-ud' princip i forhold til dansk lovgivning. Det vil, som minimum, holde byrder fra ny lovgivning på status quo og bidrage til en generel deregulering af krav og regler fra det offentlige.

20. Indfør én kommunal indgang for erhvervslivet

Mange virksomheder oplever, at de bliver sendt rundt i den kommunale forvaltning, når de henvender sig med erhvervsrelaterede spørgsmål og ansøgninger.

DI foreslår, at alle kommuner etablerer én indgang for erhvervslivet, som tager hånd om virksomhedernes både fysiske og digitale henvendelser.

21. Best practice i kommunerne skal ”følges eller forklares”

Der findes mange gode eksempler i kommunerne på erhvervsvenlige løsninger og services. Der er imidlertid et stort potentiale for, at kommunerne i højere grad lader sig inspirere af de gode eksempler, så de dårlige eksempler elimineres.

DI foreslår, at der indføres et ”følg eller forklar” princip for kommunerne, som indebærer, at de enten følger de gode kommunale eksempler på erhvervsvenlig praksis eller forklarer dybdegående, hvorfor det ikke er muligt. Der skal naturligvis tages hensyn til kommunale forskelle, som eksempelvis geografiske yderområder.

22. Indfør væksttjek for udvalgte sektorer

Mange danske virksomheder er i dag underlagt lovgivning, der administreres af flere forskellige ministerier og derfor ikke er tilstrækkeligt koordinerede. Konsekvensen er, at lovgivningen fungerer på en uhensigtsmæssig måde, der begrænser virksomhedernes produktivitet og konkurrenceevne.

DI foreslår, at der med inspiration fra EU-kommissionens indsats om ’fitness checks’, samt regeringens væksttjek på fødevarerområdet, gennemføres væksttjek for udvalgte sektorer. Disse skal vurdere, om lovgivningen er indrettet til gavn for virksomhedernes produktivitet og konkurrenceevne.

23. Indfør sunset klausuler

Der er mange eksempler på utidssvarende regler, der er blevet indført for mange år siden, og som ikke længere er relevante eller lever op til det oprindelige formål. Samtidig medfører den globale udfordring, at der løbende opstår nye behov og medfølgende krav, ikke mindst på den digitale front, hvorfor lovgivningen hurtigt forældes.

DI mener, at en løsning på denne udfordring kunne være brugen af sunset klausuler for ny erhvervsregulering. Desuden foreslår DI, at sunset klausuler ikke kan ophæves uden en ordentlig vurdering, som det f.eks. er sket på miljøområdet. Hvis reguleringen lever op til og fungerer efter hensigten, skal det naturligvis være muligt at fortsætte, men det bør kræve en grundig vurdering.

24. Tværministerielle retningslinjer for implementering af EU lovgivning

Såvel politikere som embedsmænd har vanskeligt ved at skelne imellem direktivformerne, og der mangler viden om, hvordan disse skal implementeres til dansk ret. Når det gælder forordninger, er der en manglende viden om - og måske også manglende accept af - deres retskraft i forhold til den nationale lovgivning, der er på et forordningsområde. Det gælder eksempelvis den europæiske kemikalieforskrift REACH.

DI mener, at der bør udarbejdes tværministerielle retningslinjer for, hvordan myndighederne skal forholde sig til implementering af henholdsvis minimums- og totalharmoniserings direktiver og til, hvordan forordninger får indflydelse på national lovgivning. Direktiverne vil blive implementeret mere korrekt, og vi vil på den måde bl.a. undgå utilsigtet overimplementering og danske særregler. Det vil gøre det lettere for de danske virksomheder at konkurrere på lige vilkår med de øvrige EU-lande.

1.3 Færre byrder

25. Nyt kvantitativt mål for reduktion af byrder

Mellem 2001 og 2010 lykkedes det den tidligere VK-regering at nedbringe virksomhedernes administrative byrder med 25 pct. Erfaringerne fra regelforenklingsindsatsen i det seneste årti har vist, at en kvantitativ målsætning for reduktion af administrative byrder har en disciplinerende effekt over for både politikere og embedsværket til at se den eksisterende lovgivning efter i sømmene.

DI foreslår derfor, at der indføres en ny målsætning om en årlig reduktion af de administrative byrder på 2,5 pct. frem mod 2020.

26. Etablér et uafhængigt regelforenklingsorgan

Der er i dag ingen central kontrol med kvaliteten af de danske konsekvensvurderinger af de lovforslag, som de enkelte ressortministerier foretager. Det fører til utilsigtede konsekvenser for erhvervslivet, når lovene skal implementeres.

DI foreslår, at der oprettes et uafhængigt organ til at sikre kvaliteten i de erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger. Organet bør samtidig kontrollere balancen i det samlede byrderegnskab samt føre statistik over ministeriernes løbende arbejde for at forbedre analysegrundlaget ved introduktion af nye love. Organets henstillinger og statistiske opgørelser bør løbende offentliggøres.

27. Reform af arbejdskadesystemet

Der er et stort potentiale i at få reformeret arbejdskadesystemet. Hvert år anmeldes ca. 90.000 arbejdskadesager til forsikringsselskaber og Arbejdsskadestyrelsen. Herefter bevæger sagerne sig rundt i et omfattende system mellem sundhedsvæsen, jobcentre, forsikringsselskaber, arbejdskadesystemet, advokater, virksomheder, fagforeninger m.v. Systemet er belastet af et meget stort antal anmeldelser, der aldrig fører til erstatning.

En reform af arbejdskadesystemet skal have fokus på de lovgivningskrav, som medfører et stort antal grundløse anmeldelser og medfører store byrder for arbejdsgiverne og for samfundet. En verserende arbejdskadesag er også med til at presse borgeren ud af arbejdsmarkedet i stedet for at understøtte en tilbagevenden til arbejdsmarkedet med henblik på at sikre et højt arbejdsudbud.

DI foreslår en ændring af lovgivningskravene til, hvornår, der skal anmeldes mulige skader til arbejdsskadesystemet samt at erstatningsberegningerne af årsløn forenkles og der udelukkende opkræves nødvendige oplysninger hos arbejdsgiverne.

2. Mere attraktivt at investere i danske virksomheder

2.1 Skatter og afgifter

Lavere energiafgifter med fokus på PSO og reduktion af andre direkte omkostninger for virksomhederne

28. Reduktion af PSO-betalingerne

Den danske PSO på el er stigende og markant højere end i andre lande. Det er med til at forringe danske virksomheders konkurrencekraft i forhold til udlandet.

PSO-tariffen betales af alle danske virksomheder til samme sats som den for husholdninger. Det er stik imod normal praksis på energiafgiftsområdet, hvor virksomhedernes procesforbrug af hensyn til konkurrenceevnen ellers pålægges en lavere sats.

PSO'en er steget kraftigt de seneste år og er nu efter Vækstplan DK knap 50 gange større end energiafgiften på el til proces. Dermed udhules Vækstplan DK's betydning. Og der er ikke udsigt til, at udviklingen ændres. Frem mod 2020 skønnes PSO-betalingerne at stige yderligere op til niveauet for selve markedsprisen på el.

De stigende PSO-omkostninger forværrer danske virksomheders konkurrenceevne. Markedsprisen på el i Norden er faldet de seneste år. Det gælder også for Danmark, idet det danske el-system hænger sammen med det i vores nabolande. Men danske virksomheder får ikke samme glæde af fordelene ved de faldende el-priser som virksomheder i Tyskland, Sverige og Norge. Mens el-priserne før afgifter og tariffer er nogenlunde ens for virksomhederne, betyder den høje danske PSO, at de samlede omkostninger til køb af el bliver højere i Danmark end i de andre lande.

I DI's udspil til Vækstplan 2.0 tilføres PSO systemet en midler sådan, at PSO-betalingerne reduceres med 1,25 mia. kr. i 2014 stigende til 4,3 mia. kr. årligt fra 2016 og frem. For det private erhvervsliv udgør lempelsen knap 2,6 mia. kr. i 2020. I 2014-priser svarer den samlede lempelse af PSO-betalingerne til i alt knap 4,8 mia. kr. i 2020 eller 15 øre pr. kWh for forbrug under 100 GWh og 5 øre for forbrug over 100 GWh.

29. Afskaffelse af NOx-afgiften

NOx-afgiften blev indført i 2010 og blev i 2012 femdoblet til ca. 25 kr. per kg. NOx. Afgiften er meget konkurrenceforvridende for en

række særlige erhverv, der risikerer at miste ordrer til mindre energieffektive udenlandske virksomheder med højere miljøbelastning til følge. EU Kommissionens og Miljøagenturets opgørelser viser, at Danmark overholder NEC-direktivets krav til NO_x-emissioner. Dertil kommer de mange nye EU-reguleringer, der vil reducere udledningen løbende de næste mange år – herunder bl.a. en stramning af IE-direktivets krav til virksomhedernes NO_x-udledninger. Med NO_x-afgiften dobbeltreguleres de berørte virksomheder, hvilket er uhensigtsmæssigt.

I DI's Vækstplan 2.0 foreslås NO_x-afgiften derfor helt fjernet.

30. Normalisering af el-afgiften for forlystelsesparker

Forlystelsesparkerne er blandt flagskibene i dansk turisme og er en af de væsentlige grunde til, at udenlandske turister årligt bruger 34 mia. kr. i Danmark, mens de holder ferie. Forlystelsesparkerne bliver imidlertid straffet af en forældet lovgivning, som stammer tilbage fra 1979. Forlystelsesparkerne elforbrug beskattes på højere niveau end andre konkurrenceudsatte erhverv.

DI anbefaler, at regeringen gør op med denne forældede lovgivning og normaliserer elafgiften for forlystelsesparkerne ved at fjerne parkerne fra bilag 1 til elafgiftsloven.

31. Balancering af CO₂-afgift på proces til langsigtet CO₂-kvotepris

Det nuværende CO₂-afgiftssystem blev indført i 2008, hvor CO₂-afgifterne blev ændret i en mere omkostningseffektiv retning. Hensigten med loven var, at virksomheder indenfor kvotesektoren på marginalen skulle belastes af kvoteprisen, mens virksomheder udenfor kvotesektoren skulle betale CO₂-afgift. Ved at balancere CO₂-afgiften efter CO₂-kvoteprisen skulle der sikres lige konkurrencevilkår for virksomheder indenfor og udenfor kvotesektoren. Selvom hensigten med loven var, at CO₂-afgiften skulle svare til kvoteprisen, har CO₂-afgiften konsekvent ligget betydeligt over CO₂-kvoteprisen siden 2008.

DI foreslår i lyset af dette, at CO₂-afgiften på procesforbrug udenfor kvotesektoren reduceres og tilpasses IEA's langsigtede forventninger til CO₂-kvoteprisen.

32. Afskaffelse af arbejdsskadeafgift

Arbejdsskadeafgiften blev aftalt i forbindelse med Finansloven 2012. Der er alene tale om en skat på arbejdskraft uden nogen reel indflydelse på arbejdsmiljøet, hvilket ellers var hensigten.

DI foreslår, at afgiften afskaffes med virkning fra 2014.

33. Afskaf g-dagene

G-dagene er en skat på brugen af arbejdskraft og medfører, at prisen på arbejdskraft er højere, end den ellers ville have været.

Ydermere medfører administrationen af g-dagene betydelige administrative byrder for både virksomheder og a-kasser.

DI foreslår, at arbejdsgivernes betaling af 1. til 3. ledighedsdag afskaffes.

34. Fuld afløftning af hotelmoms

I modsætning til, hvad der gælder for almindelige erhvervsudgifter, har danske virksomheder ikke adgang til fuld momsafløftning i forbindelse med deres udgifter til hotelovernatninger og restaurationsbesøg. Især den begrænsede momsafløftning for hoteludgifter giver – sammen med den høje danske moms – vanskeligheder i forhold til at trække konferencer til landet. Udenlandske erhvervs-turister er blandt de gæster med det højeste døgnforbrug, hvorfor de er særligt attraktive. En normalisering af momsrefusionen på hotelovernatninger vil derfor være med til at styrke turisterhvervets konkurrenceevne og trække økonomisk aktivitet til Danmark.

DI anbefaler, at regeringen hæver den nuværende refusionssats på erhvervslivets momsudgifter til hotelovernatninger fra 75 pct. til 100 pct.

Bedre skattevilkår for investeringer i danske virksomheder

35. En lavere og simplere kapitalbeskatning

Den nuværende beskatning af kapital- og aktieindkomst er kompliceret og indebærer en meget høj marginalbeskatning med ringe mulighed for risikoafdækning. Det øger investeringsomkostningerne for mindre og mellemstore virksomheder, der ikke i samme omfang som større virksomheder har mulighed for at tiltrække udenlandsk kapital og pensionsmidler.

Med DI's forslag vil aktieindkomsten indgå i den almindelige kapitalindkomst, således at aktie- og kapitalindkomst beskattes under ét. Samtidig ophæves den progressive beskatning af positiv kapitalindkomst, idet skatten på positiv kapitalindkomst (som i dag kan udgøre op til ca. 42,7 pct. i en gennemsnitskommune) sættes til 37,6 pct. i 2015, og herefter gradvist sænkes til ca. 33,6 pct. frem mod 2019. Det svarer til den højeste fradragssats for negativ nettokapitalindkomst. Således fastholdes niveauet for rentefradraget, der sker af hensyn til boligmarkedet.

36. Ophævelse af kildeskat for udenlandske institutionelle investorer

Den danske kildeskat på udbytter til udenlandske porteføljeinvestorer - på typisk 15 pct. - rammer institutionelle investorer særlig hårdt. Det skyldes, at institutionelle investorer typisk ikke kan få en lempelse for den danske kildeskat i hjemlandet. For en udenlandsk investor, som ikke kan opnå lempelse for den danske kildeskat, skal det forventede afkast før kildeskat af en investering i en dansk virksomhed dermed være højere end ved investeringer i

eksempelvis Storbritanien, der slet ikke opkræver kildeskat af afkast til udenlandske investorer. Konsekvensen er, at Danmark går glip af investeringer i kapitalapparatet, der kunne løfte produktiviteten og give flere private job.

På denne baggrund afsættes midler i DI's Vækstplan 2.0 til at ophæve kildeskatten på udenlandske institutionelle portefølje investorer. Tiltaget skønnes under stor usikkerhed at medføre et umiddelbart provenutab på 250 mio. kr. Efter adfærd og tilbageløb skønnes belastningen af den offentlige saldo at udgøre 1,6 mia. kr. Når adfærdseffekterne reducerer den offentlige saldo, skyldes det, at tiltaget øger produktiviteten og de offentlige udgifter til indkomstoverførsler og offentlige lønninger med i alt 1,9 mia.kr.

37. Ophævelse af begrænsningen på udnyttelsen af fremførte underskud

Regeringen og Enhedslisten vedtog i 2012 en begrænsning af selskabernes mulighed for at udnytte skattemæssige underskud fra tidligere år.

Den indførte begrænsning rammer de virksomheder særligt hårdt, som planlægger at investere, men som nu, og i de kommende år, er mærket af den økonomiske situation. Der er en betydelig risiko for, at de store skattemæssige underskud, som virksomhedernes investeringer ofte medfører, ikke vil kunne udnyttes, når konjunkturerne igen vender. Det øger den reelle selskabsskat og reducerer dermed tilskyndelsen til at foretage de fornødne investeringer, hvilket reducerer produktivitet og beskæftigelse.

DI mener, at der ikke bør betales selskabsskat af en investering, før end denne har genereret et egentligt overskud. Derfor afsættes der midler til at ophæve begrænsningen på udnyttelsen af fremførte underskud i DI's Vækstplan 2.0.

38. Undersøgelse af skattemæssige afskrivningsregler

Ud over den formelle selskabsskattesats bør der fokuseres på den faktiske tilskyndelse til at foretage investeringer i Danmark. Investeringsomfanget afgøres af den effektive selskabsskat, der bestemmes af samspillet mellem den formelle selskabsskat og skattegrundlaget/skattebasen, herunder afskrivningsreglerne. En relativ lav formel selskabsskat kan godt implicere en relativ høj effektiv sats, hvis der ikke i tilstrækkeligt omfang er fradragsret for de udgifter, der skal afholdes for at generere de skattepligtige indtægter.

De skattemæssige afskrivningssatser bør af denne grund ikke være mindre end de økonomiske afskrivninger. På denne baggrund anbefaler DI, at det undersøges, om de skattemæssige afskrivninger i visse tilfælde er for snævert fastsat.

Lavere forbrugsafgifter og grønne checks

39. Afskaf de planlagte forbrugsafgiftsstigninger i 2015 og tilbagerulning til niveauet før FL 2012

Danske forbrugere er, i forhold til udlandet, pålagt relativt høje forbrugsskatter, som reducerer værdien af lønindkomsten. Afgifterne virker dermed som en skat på løn med hvad deraf følger af negative effekter på løndannelsen (lønpres) og arbejdsudbuddet. Samtidig øges grænsehandlen, hvilket dels betyder et tab for den danske statskasse, og dels flytter økonomisk aktivitet ud af Danmark.

Med DI's Vækstplan 2.0. afsættes en pulje på i alt ca. 3½ mia. kr. til at lempe afgifterne på en række af de mest grænsehandelsdrirende varer. Midlerne rækker dels til en aflysning af den vedtagne afgiftsforhøjelse pr. 1. januar 2015, og dels til at tilbagerulle afgifterne til deres 2011-niveau.

DI foreslår dog, at en mindre del af puljen afsættes til helt at afskaffe en række punktafgifter, hvor de administrative byrder er uforholdsmæssigt høje i forhold til det provenu, de indbringer. Det gælder f.eks. afgifterne på nødder, te-afgiften og spiritusafgiften på kosttilskud. Dermed opnås en triple dividend i form af både styrket realløn, reduceret grænsehandel og mindre administration.

40. Afskaf de grønne checks

Indførelsen af den grønne check (2010) og den supplerende grønne check (2013) blev blandt andet motiveret med stigende afgifter på husholdninger, herunder indførelsen af fedt- og sukkerafgifterne, som nu er blevet annulleret. Samtidig indeholdt Vækstplan DK yderligere afgiftslempelser til husholdningerne.

DI's Vækstplan 2.0 indebærer, at husholdningernes afgiftsbetalinger lempes yderligere. Afskaffelsen af NO_x-afgiften, reduktion af PSO-betalingerne og lempelsen af afgifter på grænsehandelsfølsomme varer skønnes at lempe beskatningen af husholdningerne med mere end værdien af de grønne checks, som DI derfor foreslår ophævet.

Som finansieringskilde er den grønne check særlig hensigtsmæssig, idet der er tale om et tiltag, der øger arbejdsudbuddet. Det skyldes primært, at den grønne check medfører en de facto marginalskattestigning på i alt 6,9 pct. i det indkomstinterval, hvor den i dag aftrappes.

2.2 Bedre offentlige rammer for private investeringer

41. Indfør servicemål med loft for den offentlige sagsbehandling

Det er afgørende for en investeringsbeslutning, at der er forudsigelige rammer, herunder at svar på eksempelvis byggetilladelser eller miljøgodkendelser gives hurtigt og effektivt. Navnlig er det nød-

vendigt at sikre en sammenhængende sagsbehandling mellem f.eks. brandkrav og andre tekniske krav til en bygning. Koordinationen med andre myndigheder bør i denne sammenhæng øges. Herudover skal der være øget brug af typegodkendelser - hvis én type byggeri kan godkendes i en kommune, skal det kunne godkendes i alle kommuner.

DI foreslår derfor konkrete servicemål for den enkelte sagsbehandling med løbende monitorering for at sikre en ensartet sagsbehandling på tværs af det offentlige. Servicemålene kan f.eks. i praksis udmøntes i regi af den årlige aftale om kommunernes økonomi mellem regeringen og KL.

42. Planlovens intention om sammenhængende planlægning skal følges

Planloven har en intention om sammenhængende planlægning, men denne intention bliver i flere tilfælde ikke fulgt. Det er vigtigt, at kommunerne i praksis fastholder beskyttelseszoner rundt om erhvervsarealer, så boligbyggeri og anden følsom anvendelse med tiden ikke flyttes ind omkring erhvervsarealerne.

DI anbefaler i forhold til praksis med håndtering af miljøundersøgelser og godkendelsesprocedurer, at VVM-instrumentet bør tilrettelægges med tydeligt fokus på det relevante, det nødvendige og det væsentlige. VVM skal bygge på opdaterede miljøkvalitetskriterier, som beskrevet i kommuneplanen.

Samtidig bør der etableres en tættere kobling til Miljøgodkendelser af virksomheder under Miljøbeskyttelsesloven, så der etableres en enkelt sagsgang i stedet for to sagsgange under to forskellige lovkomplekser.

43. Fastsæt konkrete mål for anvendelse af ny teknologi på det offentlige område

Nye produktivitetsfremmende løsninger findes allerede derude i dag, men incitamentet til at tage dem i brug er ikke på alle områder tilstrækkeligt. Der er flere eksempler på, at både udbydere af ny teknologi samt kommuner og regioner savner tilskyndelse til at investere i disse teknologier.

DI mener, at der bør skabes klare mål for brug af ny teknologi, så der derigennem skabes et økonomisk incitament. På sundhedsområdet kan der f.eks. sættes mål for, hvor mange borgere, der skal gøre brug af telemedicin. Et mål kunne f.eks. være 10 pct. af alle kronikere i 2015 og 25 pct. af alle kronikere i 2017.

44. Fasthold fokus på særligt de mindre og mellemstore virksomheders adgang til finansiering

For mange virksomheder kræver gennemførelse af investeringer fremmedkapital. En del danske virksomheder oplever imidlertid manglende adgang til finansiering som en vækstbarriere for deres

virksomheder. Regeringen har ultimo 2013 gennemført en tilpasning af loven om erhvervsobligationer, hvori bankerne får mulighed for at pulje en række lån til mindre virksomheder og herefter udstede obligationer med sikkerhed i lånepuljen.

DI understreger behovet for, at der fra regeringens side holdes skarpt fokus på, at disse nye muligheder tages i brug hurtigst muligt, og at der løbende følges op på, om lovgivningen har den ønskede effekt.

Endnu stærkere rammer for eksport og finansiering

45. Nytænkning af den kollektive eksportfremmeordning

Den kollektive eksportfremmebevilling, som administreres af Danmarks Eksportråd under Udenrigsministeriet, er et af de vigtigste eksportfremmeinstrumenter, der er. Men der er behov for en nytænkning af ordningen med henblik på at gøre det muligt at gennemføre flere og bedre eksportfremstød.

DI foreslår, at der ydes et tilskud på 20 mio. kr. årligt til en nyoprettet pulje, der skal gå til en professionalisering af eksportfremmeindsatsen. Det skal ske ved etableringen af et effektivt offentligt-privat partnerskab (OPP), der skal bane vejen for flere succesfulde officielle erhvervsfremstød. OPP'et skal ud over at supportere officielle eksportfremstød tillige supportere Danmarks deltagelse ved EXPO'er samt Kulturstyrelsens events i udlandet, så der sikres en professionalisering af alle større danske events i udlandet.

46. Mere fokus på dansk eksport i Eksportrådet - revision af Eksportrådets betalingsordning

Danske repræsentationer ude i verden yder ofte en kvalificeret hjælp til danske virksomheder. Dette foregår via en betalingsordning, således at den enkelte virksomhed betaler for den rådgivning, der modtages. Princippet i denne ordning er godt. På baggrund af mange virksomheders erfaringer er det dog blevet tydeligt, at betalingsordningen ikke længere har den rette balance mellem kortsigtede indtjeningsmuligheder for de enkelte repræsentationer og de mere langsigtede strategiske markedsinteresser for erhvervslivet.

DI anbefaler derfor, at der gennemføres en gennemgribende revision af Eksportrådets betalingsordning, så det sikres, at egentlig fremme af dansk eksport igen bliver første prioritet for Eksportrådet.

47. Eksportlåneordningen bør gøres permanent og mere fleksibel

Eksportlåneordningen blev etableret i 2009 som en midlertidig ordning, men finanskrisen og den generelle udvikling på de finansielle markeder har betydet, at der er et mere varigt behov for ordningen. Samtidig er der et behov for at gøre ordningen mere fleksibel, så den i højere grad matcher lignende ordninger i andre lande.

DI anbefaler, at der gennemføres en forenkling af administrationen af ordningen, således at Eksport Kredit Fonden (EKF) får friere rammer til at gennemføre eksportlån, der matcher de projekter, danske virksomheder arbejder med.

48. Genetablering af muligheden for CIRR-finansiering

Renteudligningsordningen (CIRR) blev i 2008 nedlagt med den begrundelse, at det kommercielle marked tilbød lignende ordninger. Det har dog vist sig ikke at være korrekt, og danske virksomheder har på den baggrund tabt internationale ordrer til udenlandske konkurrenter med adgang til CIRR-finansiering i de forgangne år.

DI mener, at der bør genetablers en mulighed for CIRR-finansiering. CIRR-finansieringen kan etableres som en selvstændig ordning eller i tilknytning til Eksportlåneordningen.

49. Større udbredelse af eksportfinansiering blandt MMV'erne

Eksport Kredit Fonden (EKF) har over de seneste år etableret særlige tilbud til mindre og mellemstore virksomheder (MMV'er). Det har betydet, at mere end 400 MMV'er i 2013 benyttede EKF til at styrke deres internationale salg. Til sammenligning brugte færre end 100 MMV'er EKF i 2008. Potentialet er dog endnu større.

DI opfordrer derfor til, at EKF fortsætter arbejdet med at udvikle nye løsninger til MMV'erne (eksempelvis til finansiering af salgsaktiviteter) og udbrede viden om eksportfinansiering til endnu flere MMV'er.

2.3 Offentlige investeringer i infrastruktur og digitalisering

50. Udbedring af mindre trafikale flaskehalse og øget brug af intelligente trafiksystemer (ITS) til at sikre bedre trafikafvikling

For virksomheder med base i Danmark er det vigtigt at sikre en effektiv transport af både gods og personer. Det gælder blandt andet om at sikre mindre trængsel på vejnettet.

DI foreslår som konkrete elementer i en vækstplan, at der skal gennemføres en række mindre projekter, som på forskellig vis vil kunne reducere trængslen, herunder:

- En ny pulje til udbedring af mindre trængselspletter
- Brug af intelligente trafiksystemer (ITS) til at sikre bedre trafikafvikling og trafikledelse, herunder til at understøtte kørsel i nødspor
- En større medfinansieringspulje til at sikre en erhvervsvenlig lokal infrastruktur, herunder opkobling til den overordnede infrastruktur

51. Igangsætning af nye motorvejsudvidelser

Det er ikke produktivt at spille tiden i trafikken. Hvis den danske infrastruktur ikke er tilstrækkelig udbygget, svækker det konkurrenceevnen. Der er imidlertid behov for, at der investeres i at udbedre en række større flaskehalse på vejnettet.

DI mener, at det på kort sigt vil være relevant at få realiseret de vejprojekter, hvor man er nået langt i planlægningen. For fire vejprojekter er der allerede vedtaget anlægslov og for fire projekter er der lavet VVM. De konkrete projekter tæller blandt andet etaper af motorvejen på Vestfyn og Helsingør-motorvejen samt E45/E20 mellem Fredericia og Kolding samt den fynske motorvej syd om Odense.

52. Iværksættelse af en strategisk analyse af de internationale forbindelser

International tilgængelighed er en vigtig faktor i det globale lokaliseringsskæb om at tiltrække både produktions- og forskningsaktiviteter.

DI mener, at der bør iværksættes en strategisk analyse af de internationale forbindelser i lighed med de strategiske analyser af Østjylland og Hovedstadsområdet. Analysen skal belyse, hvilke muligheder der er for at sikre Danmark en bedre international tilgængelighed.

53. En mere ambitiøs og forpligtende offentlig digitaliseringsindsats

Regeringen, KL og Danske Regioner samarbejder om en modernisering af den offentlige sektor. Der eksisterer i dag en fællesoffentlig digitaliseringsstrategi, som løber fra 2011 til 2015. Den næste fællesoffentlige digitaliseringsstrategi skal gælde fra 2015 til 2019, og arbejdet med dette påbegyndes i 2014.

DI mener, at der allerede nu bør udstikkes ambitiøse, fælles og forpligtende mål i både den fællesoffentlige strategi for digital velfærd og i den kommende fællesoffentlige digitaliseringsstrategi frem til 2020. Og ligeså vigtigt er det, at det offentlige udvælger standarder, som kan understøtte og drive digitaliseringsindsatsen i erhvervslivet.

54. Bølgeplan for øget automatiseret dataudveksling mellem det offentlige og virksomhederne

Digitalisering af virksomheders indberetninger til det offentlige er sket over en årrække, hvor flere og flere indberetninger er blevet obligatoriske. I de fleste tilfælde er disse elektroniske indberetningssystemer ikke integrerbare, og virksomheder bruger i dag manuelt tid på at hente data ud fra processer, de selv internt har automatiseret.

DI mener, at der bør udarbejdes en bølgeplan for digitalisering mellem det offentlige og virksomhederne for alle fremtidige områder, som er blevet og vil blive digitaliseret. Planen bør have øget fokus på helhedstænkning og integrationsmuligheder i samspillet med erhvervslivet.

55. Klar dansk strategi for intelligent data

Der findes i dag store datamængder om borgere, virksomheder og institutioner. Ved en intelligent samkørsel vil disse datamængder kunne stilles til rådighed for Big Data applikationer og skabe helt nye løsninger for virksomheder. Det hidtidige arbejde fra regeringens side om at frisætte offentlige data har endnu ikke skabt et stort antal virksomheder.

DI mener, at der bør udarbejdes en national strategi for Big Data, der adresserer udfordringer om data som et nyt råstof og et nyt erhvervsområde. Og lige så vigtigt, om snittet mellem på den ene side en statsligt finansieret tilgang til frie offentlige data og på den anden side en markedsbaseret udvikling.

3. Mere teknisk forskning og flere dygtige medarbejdere

3.1 Reformen af beskæftigelsespolitik og af vilkår for tiltrækning af international arbejdskraft

En mere effektiv og målrettet beskæftigelsesindsats

56. Samtalerne mellem de ledige og jobcentrene skal opprioriteres for at styrke jobsøgningen

Samtaler mellem ledige og jobcentre om jobmuligheder og jobsøgning medfører, at ledige kommer hurtigere i job. Det viser både danske og internationale erfaringer.

DI foreslår, at ledige skal have en samtale med jobcentrene mindst hver 14. dag. Samtalen skal fremme den enkeltes jobsøgning og jobmulighederne på arbejdsmarkedet. Derudover skal jobcentrene være væsentligt mere opsøgende i forhold til virksomhederne.

57. Uddannelses tilbud til ledige skal målrettes mod konkrete jobmuligheder

Aktivering skal målrettes de redskaber i beskæftigelsesindsatsen, der medfører, at ledige kommer hurtigere i job, og hvor der er evidens for, at det virker. Ledige bør ikke have ret til særlige redskaber i beskæftigelsesindsatsen, men tilbud til den ledige bør ske på baggrund af en vurdering af, om tilbuddet er den bedste og hurtigste vej til at få den ledige i job.

DI mener, at brugen af uddannelsesredskaber i beskæftigelsesindsatsen bør målrettes, så det kun kan gives i forbindelse med kon-

krete jobtilbud, herunder bør brugen af 6-ugers selvvalgt uddannelse afskaffes.

58. Mulighederne for at undslå sig fra at stå til rådighed skal reduceres

Alt for mange ledige står ikke til rådighed for arbejdsmarkedet. I DI's virksomhedsundersøgelse fra august 2013 oplevede hver femte virksomhed, der havde forsøgt at rekruttere arbejdskraft med hjælp fra jobcenteret, at der var ledige, der ikke stod til rådighed. Andre analyser vurderer, at 15 pct. af de ledige reelt ikke står til rådighed.

DI mener, at mulighederne for at undslå sig fra at stå til rådighed skal reduceres. Alle ledige skal i begyndelsen af ledighedsforløbet informeres om konsekvenserne ved ikke at stå til rådighed. Sanktioner skal dermed kunne falde umiddelbart og skærpes, og der skal være færre gyldige grunde til ikke at stå til rådighed. Endvidere skal jobcentrene også kunne give dagpengemodtagerne sanktioner ved manglende rådighed.

59. Loft over kontanthjælpen

Det er afgørende, at der er et betragteligt økonomisk incitament til at arbejde. Men for en stor gruppe af overførselsindkomstmottagere er der ikke tilstrækkelige økonomiske incitamenter til at tage et job.

DI foreslår, at der indføres et loft over kontanthjælpen, så der sikres et markant forskelsbeløb i forhold til at være i beskæftigelse, men også sikres, at der er fordele ved at forsikre sig mod ledighed.

Ordningerne for udenlandsk arbejdskraft skal forbedres

60. Lønkrav sænkes i beløbsordningen

Indkomstgrænsen på 375.000 kr. inkl. pensionsbidrag ligger på et niveau, der rammer udenlandske faggrupper med mellemindkomster, der er efterspørgsel efter på det danske arbejdsmarked.

DI foreslår, at indkomstgrænsen i beløbsordningen nedsættes til 350.000 kr. om året.

61. Justering af "forskertskatteordningen" (ledende medarbejdere)

Bruttoskatteordningen for forskere og nøglemedarbejdere ("Forskertskatteordningen") blev senest justeret i forbindelse med Vækstplan DK, hvor to af de hidtidige begrænsninger for nøglemedarbejdere blev ophævet. Det gjaldt blandt andet begrænsningen om, at ansættelsen ikke kan ske hos samme arbejdsgiver (i Danmark), som man forud har arbejdet for (i udlandet). Lempelsen skete med henvisning til, at den tiårige karenperiode (indført fra indkomståret 2011) havde overflødiggjort denne værnsregel, som skulle hindre misbrug fra danskere.

Tilbage består dermed følgende tre krav for at komme på bruttoskatteordningen for nøglemedarbejdere:

- Man skal have været ude af dansk skattepligt i ti år.
- Man skal oppebære en løn på ca. 70.000 kr. om måneden.
- Man må ikke indenfor de seneste fem år forud for ansættelsen have haft direkte eller indirekte del i ledelsen, kontrollen med eller kapitalen i den virksomhed, hvor man ansættes.

Det sidste krav udelukker f.eks., at et udenlandsk selskab i forbindelse med etablering i Danmark kan sende en ledende medarbejder (f.eks. et direktionsmedlem) til Danmark på bruttoskatteordningen, ligesom det forhindrer en ejerleder (måske med danske rødder) i at gøre brug af bruttoskatteordningen, hvis vedkommende flytter sit selskab til Danmark, selv om vedkommende opfylder de øvrige krav, herunder lønkravet.

Det virker uforståeligt at begrænse internationale virksomheders mulighed for at flytte deres vigtigste medarbejdere til Danmark fra udlandet, eller at afskrække udenlandske ejerledere fra at flytte deres virksomheder til Danmark.

DI foreslår derfor, at denne begrænsning ophæves, således at der for nøglemedarbejdere alene stilles krav til lønniveauet, og at vedkommende har været ude af dansk skattepligt i mindst ti år. Præcis som det var tilfældet med lempelsen i Vækstplan DK, må den tiårige karenperiode være tilstrækkelig til at forhindre misbrug fra danskere.

62. Revidering af Green Card-ordningen

Det skal være muligt for dygtige udlændinge at komme til Danmark for at søge job uden på forhånd at have kontakt til en virksomhed. Dog er der behov for, at foretage en revidering af den nuværende Green Card-ordning, så pointsystemet i højere grad afspejler behovene på arbejdsmarkedet.

DI mener, at dette kan gøres ved at ændre pointtildelingen, så udlændinge, der har uddannelseskompetencer, der er mangel på, gives flere point, samtidig med, at de mere bløde kriterier fjernes fra pointsystemet.

63. Automatisk Green Card til studerende

Studerende, som har færdiggjort en uddannelse fra en højere dansk læreanstalt i Danmark, har ofte et godt kendskab til den danske kultur, arbejdskultur og det danske sprog. De vil derfor uden større vanskeligheder kunne indpasses på virksomheder til gavn for dansk erhvervsliv.

DI foreslår, at kandidat- og Ph.d.-studerende fra tredjelande, som har afsluttet en uddannelse fra en højere dansk læreanstalt, automatisk tildeles et Green Card med ret til i tre år at opholde sig og

søge job efter de samme forsørgelsesregler, som gælder for andre Green Card-indehavere i Danmark.

64. Færre administrative byrder for udenlandsk arbejdskraft

Udlændinge, der søger arbejde i Danmark, oplever ofte kontakten med de danske myndigheder som svær og uigennemskuelig. Opgaverne er delt ud på mange forskellige myndigheder og er præget af en institutionel tankegang, frem for et ønske om at give den enkelte udlænding bedst mulig service.

DI foreslår, at der etableres én samlet landsdækkende myndighed med det overordnede ansvar for udenlandsk arbejdskraft, for eksempel i Beskæftigelsesministeriet.

3.2 Forskning, uddannelse og innovation

65. Løft i de offentlige FoU-udgifter

Det offentlige forskningsbudget udgør ca. 1,1 pct. af BNP i 2014. Danmark bør i de kommende år satse yderligere på erhvervsrelevant forskning. Dette understreges også af Produktivitetskommissionen. Forskningsmidlerne skal anvendes til en yderligere prioritering af erhvervsrelevant forskning, herunder teknisk forskning.

DI foreslår, at det samlede offentlige forskningsbudget øges med ca. 0,1 pct. af BNP fra 2015 og frem. Det vil være et vigtigt første skridt i retning af at sikre et samlet løft til 1,5 pct. af BNP i 2020.

66. Øget prioritering af teknisk og erhvervsrelevant forskning

Virksomhederne efterspørger primært teknisk, natur- og sundhedsvidenskabelig forskning. Imidlertid afspejles især virksomhedernes efterspørgsel efter teknisk videnskab ikke i universiteternes brug af basismidler.

DI mener, at der på kort sigt bør ske en omprioritering af det eksisterende offentlige forskningsbudget, så teknisk forskning omfatter mere end 20 pct. (i dag 14 pct.) af de samlede offentlige forskningsudgifter.

67. Danmark i materialeforskningens smørhul

Danmark kan om få år blive centrum for udvikling af nye materialer og processer, med verdens mest avancerede materialeforskningsanlæg European Spallation Source (ESS) i Lund/København, synkrotronen (MAX IV) i Lund og Fri-Elektron Røntgenlaserfacilitet (XFEL) i Hamborg. Anlæggene har med den nyeste teknologi inden for neutron- og røntgenspredning et stort potentiale til at løse udfordringer med materialer inden for en lang række brancher.

Danmark er gået med i etableringen af ESS og XFEL, men dog endnu ikke i MAX IV, som kompletterer ESS og heller ikke i priori-

teringen af midler til et understøttende dansk materialeforskningsprogram og industriportaler på de danske universiteter.

DI mener, at der bør gives politisk tilsagn om dansk deltagelse i det svenske røntgenanlæg, MAX IV. Samtidig bør der igangsættes et materialeforskningsprogram og bygges industriportaler ved de danske universiteter, hvor virksomheder med hjælp fra teknikere og forskere kan få svar på deres materialeudfordringer ved brug af lokalt laboratorieudstyr eller ved brug af de store forskningsanlæg.

68. Mere forskning i produktion

Der stilles høje krav til innovation i produktionen for at fastholde den i Danmark. Der er derfor behov for at styrke forskning, innovation og uddannelse på produktionsområdet med udgangspunkt i den nye, nationale satsning inden for produktionsforskning, MADE.

Fokus bør særligt rettes mod teknologiudvikling, inddragelse af produktionsvirksomheder og en samlet og koordineret uddannelsesstrategi med deltagelse af udbydere af uddannelser, MMV'er, mentorvirksomheder, og myndigheder.

DI mener, at der bør sættes ind på følgende områder:

- Der bør afsættes yderligere offentlige forskningsmidler til produktionsområdet. Samtidig er EU's rammeprogram Horizon 2020 en åbenlys finansieringskilde, der bør forfølges.
- Det er foruden forskning og innovation væsentligt, at produktionsområdet understøttes gennem en selvstændig uddannelsesindsats.

69. Rumforskningen bør styrkes

Den seneste evaluering af dansk deltagelse i de europæiske rumforskningsprogrammer (ESA) viser, at der genereres vækst og højteknologiske arbejdspladser (Rambøll 2009). For hver krone, Danmark investerede i ESA, opnåede danske virksomheder ordrer for 4,5 kroner gennem afsætning af nyudviklet teknologi til resten af verden. En øget dansk deltagelse vil skabe højteknologiske arbejdspladser og give mulighed for at løse en række myndighedsopgaver mere effektivt.

DI mener, at der bør prioriteres en øget dansk deltagelse i de europæiske rumforskningsprogrammer ESA, så vi kommer på niveau med andre lande og bidrager svarende til vores størrelse.

70. Fastholdelse og udbygning af Danmarks position som test- og demonstrationsland

Danske teknologiproducenter og danske produktions- og forsyningsvirksomheder har gennem mange år udviklet højeffektive og ressourcebesparende løsninger. Vi har en styrkeposition indenfor miljø- og energiteknologiske løsninger og produkter, som efterspørges globalt. De globale miljø- og energiproblematikker øges

fremadrettet. Der vil derfor være et øget markeds- og vækstpotentiale indenfor feltet.

Eksisterende støtteprogrammer (Energiteknologisk Udviklings- og DemonstrationsProgram, Grøn Teknologi Program og Grønt Udviklings- og DemonstrationsProgram) understøtter muligheder for at teste og demonstrere fremsynede løsninger på miljøområdet, energiområdet og fødevarerområdet. Muligheden for test og demonstration giver løsningerne høj troværdighed, gennemsigtighed i forhold til funktionalitet og mulighed for at se løsningerne fungere i praksis. Aspekter, som alle efterspørges ved eksport af de grønne teknologier.

DI mener, at der er behov for, at fastholde og styrke de eksisterende muligheder for at investere i og etablere fremsynede fuldskala anlæg, der tester og demonstrerer nye og fremsynede løsninger. Eksempelvis i stil med det nyåbnede energiproducerende spildevandsanlæg eller det nationale vandtestcenter. DI mener, at midlerne til test og demonstration skal være permanent, så erhvervslivet mere strategisk kan anvende muligheden i deres fremadrettede forretningsplanlægning.

71. Mere erhvervsrelevant forskningssamarbejde via bedre incitamenter for universiteterne

Danske virksomheder er i stigende grad afhængige af samarbejdet med universiteter, der dog ikke er uden problemer.

DI foreslår derfor følgende:

- Universiteterne bør via deres udviklingskontrakter tilskyndes til at prioritere erhvervsrelevant forskning bl.a. ved, at der indføres klarere budgetmæssige incitamenter for det enkelte universitet ved opnåelsen af kontraktens mål om excellence og relevans.
- Lancering af en "erhvervsforskningspakke" indeholdende blandt andet øgede satsninger på erhvervsprofessorater, erhvervspostdocs og erhvervsPhD.
- På tværs af alle danske universiteter bør der arbejdes for en bedre praksis vedrørende IPR-samarbejder, herunder en mere enkel og mindre restriktiv tilgang fra universiteternes side.

72. Innovationsordningerne skal løbende evalueres og prioriteres i forhold til value-for-money

Midlerne til fremme af innovation i Danmark er ofte blevet kritiseret for at blive uddelt uden viden om effekterne af støtten. Det er dog et rimeligt spørgsmål at stille, hvor man med innovationsmidlerne får mest value-for-money?

Som led i kommende evalueringer bør de danske ordninger benchmarkes med det tyske system, der tilsyneladende har stor succes. Især er det vigtigt at lære mere af de tyske Fraunhofer institutter, hvor institutterne agerer "bindeled" fra universiteterne via forskningsbaseret bistand til teknologiudvikling og i princippet ud-

fylder et muligt tomrum, som Danmark kan have mellem GTS'ernes og universiteternes bistand til virksomhederne.

DI mener, at fremover skal alle innovationsordninger evalueres løbende og uafhængigt og prioriteres i forhold til, hvad der giver den største effekt i de danske virksomheder. Det bør som led i dette afklares, hvordan elementer af den tyske succes med Fraunhofer kan implementeres i Danmark.

73. National strategi for at tiltrække udenlandske FoU-investeringer

Stagnationen i antallet af forskeransatte i danske og udenlandske virksomheder på dansk grund er en utilfredsstillende udvikling. Specielt i betragtning af det danske potentiale med høje offentlige forsknings- og uddannelsesinvesteringer.

DI mener, at der bør etableres en klar national strategi for at tiltrække udenlandske FoU-investeringer. Strategien bør rettes mod at forbedre det generelle miljø for private FoU-investeringer i Danmark. Herunder, hvordan man mere markedsorienteret kan øge interessen i udlandet for FoU-investeringer i Danmark, og hvordan offentlige myndigheder kan blive bedre til den praktiske understøttelse af etableringen af FoU-aktiviteter på dansk grund. Strategien bør samtidig have fokus på etablering af stærke videmiljøer, investeringsfremmende initiativer, tiltrækning af talenter og offentligt-private forskningssamarbejde, herunder også samarbejder om demonstratorier.

74. Folkeskolen skal udfordre de dygtige

Danmark ligger stadig middelmådigt i PISA-undersøgelserne, men decideret i bunden, når man ser på andelen af dygtige elever internationalt set. Ingen sammenlignelige lande har tilnærmelsesvis så få i de højeste kategorier i PISA. Eksempelvis kan kun godt 5 pct. af de danske 9. klasseelever kalde sig dygtige læsere, mens det samme gælder for mere end 13 pct. af de finske elever.

DI mener, at det er nødvendigt at arbejde langt mere målrettet med at løfte de dygtige elever. Konkret bør der i folkeskolens Fælles Mål indføres opmærksomhedspunkter for de dygtigste fem pct., således at der også for denne gruppe bliver igangsat initiativer, så deres fulde potentiale bliver udnyttet.

75. Erhvervsretning af de videregående uddannelser

Der er i dag mismatch problemer mellem de udbudte uddannelser og behovet for kompetencer på arbejdsmarkedet. I dag er der intet i uddannelsesinstitutionernes styringssystem, der er med til at regulere, om Danmark uddanner de typer af dimittender, der er behov for på arbejdsmarkedet. Uddannelsesinstitutionerne bliver udelukkende belønnet efter, om de studerende består deres eksamen.

Der er behov for et klarere fokus på, at de videregående uddannelser skal uddanne dimittender, der kan styrke væksten i Danmark. Dvs. dimittender, der er efterspørgsel efter på arbejdsmarkedet, og som kan komme i relevant beskæftigelse. Derfor skal der være større gennemsigtighed i forhold til, hvilke uddannelser, der efterspørges på arbejdsmarkedet, og introduceres incitament, der kan øge beskæftigelsesfokus på de videregående uddannelser.

DI mener, at uddannelsesinstitutioner, der uddanner til beskæftigelse, f.eks. kan belønnes via en beskæftigelsesbonus. Studerende skal have bedre information om erhvervsmulighederne med uddannelserne, så de kan træffe deres meget vigtige beslutning om uddannelsesvalg på et mere oplyst grundlag. Et af midlerne er uddannelsesdeklarationer, der klart fortæller om beskæftigelsesmuligheder, livsløn m.m. Samtidig bør der indføres skarpere dimensionering på de videregående uddannelsesinstitutioner, så "arbejdsløshedsuddannelserne" optager færre.

76. Flere og styrkede IKT-kompetencer skal forhindre flaskehalse

Danmark kommer til at mangle 3-4.000 it-specialister frem mod 2020. Hver fjerde danske it-virksomhed oplever problemer med at få besat en it-stilling på grund af mangel på kvalificerede ansøgere. Det er i særlig grad it-specialister med tekniske færdigheder, som it-ingeniører og dataloger, der efterspørges. Det står derfor klart, at flere skal have en videregående IKT-uddannelse.

DI mener, at der bør sættes øget fokus på at styrke de videregående IKT-uddannelser samtidig med, at der gøres en ekstra indsats for løbende at udvikle medarbejderes IKT-kompetencer via efteruddannelse.

77. Mere fokus på uddannelsernes kvalitet og indsats for de dygtigste elever og studerende

Det er ikke nok, at flere unge får en videregående uddannelse. Uddannelseskvaliteten skal også øges, hvis vi skal uddanne internationalt konkurrencedygtige studerende. Danmark ligger, i forhold til udlandet, langt bagefter i forhold til at skabe de rammer for, at de dygtigste elever og studerende kan realisere deres fulde potentiale. Både i forhold til særlige eliteuddannelser og i forhold til elitetiltag indenfor de ordinære uddannelser er tilbuddene nærmest ikke-eksisterende. Der har tidligere på finansloven været afsat midler til, at uddannelsesinstitutionerne kan udvikle særlige eliteuddannelser. Disse midler blev imidlertid ikke forlænget udover bevilningsperioden.

DI mener, at der fremover skal være høje adgangskrav til både bachelor- og kandidatuddannelserne. Studerende bør kun blive optaget på et universitet, hvis de har minimum 4 i gennemsnit. Ligeledes skal der være en optagelsesrunde til kandidatuddannelserne. Uddannelsesinstitutionerne skal desuden forpligtes til, at deres uddannelser udfordrer de studerende på fuld tid. Alle uddannelses-

institutioner skal have særlige elitetilbud til de dygtigste studerende, og der skal afsættes ressourcer til at opbygge elitemiljøer på de videregående uddannelser.

DI mener, at der på finansloven bør afsættes 25 mio. kr. årligt til elitetiltag på videregående uddannelser. Disse midler skal bruges til at sikre, at de 10 pct. bedste får særlige tilbud.

78. Gentænkning af ungdomsuddannelsessystemet

Alle skal udfordres til toppen af deres potentiale, og ingen unge skal møde et uddannelsessystem, de ikke er klar til. Vi skal udnytte styrker og potentialer i vores nuværende system kombineret med helt nye løsninger, som sikrer flere unge sejre og succes på vejen mod arbejdsmarkedsrelevant uddannelse.

DI mener, at regeringen allerede nu bør nedsætte et forum for ungdomsuddannelser og etablere konkrete forsøg, der kan bane vej for et nyt og mere sammentænkt ungdomsuddannelsessystem.

79. Øge interessen for teknik og naturvidenskab

Med folkeskolereformen er der skabt nye rammer for skoledagen, og der er blevet øget mulighed for at lave understøttende undervisningsaktiviteter, eksempelvis i samarbejde med virksomheder. Den understøttende undervisning kan dermed supplere og styrke den fagopdelte undervisning, som stadig skal have et mere anvendelsesorienteret fokus.

DI mener, at der bør iværksættes særlige initiativer for at gøre flere unge interesseret i teknik og naturvidenskab ved anderledes undervisning i folkeskolen og på ungdomsuddannelserne. Konkret bør folkeskolen lave mere samarbejde med virksomhederne, så undervisningen bliver mere motiverende og virkelighedsnær.

80. Videnpilotordningen skal revitaliseres

MMV'erne har en lavere andel højtuddannede end andre virksomheder. Opgørelser fra Danmark Statistik viser, at kun 1,6 pct. af de beskæftigede i virksomheder med under 50 ansatte er universitetskandidatuddannede. Videnpiloter er højtuddannede, som med statstilskud kan ansættes i mindre virksomheder til at udføre udviklingsprojekter. Der er betingelser knyttet til brugen af ordningen.

DI mener, at der bør ske en revitalisering af videnpilotordningen, som retter sig mod konkret innovation og forretningsudvikling i MMV. En sådan ny ordning bør have fokus på at tilføre den enkelte MMV kompetencer, som er nye for virksomheden. Ordningen skal muliggøre udførelse af innovationsprojekter, som måske ikke akademisk set er nye, men kan forny den konkrete virksomheds sædvanlige forretningsgange.

81. Akademikerordningen skal genstartes

Akademikerkampagnen har i de seneste år medvirket til formidling af dimittender til MMV'er og samtidig styrket dimittendernes søgning mod private virksomheder. Ordningens bevilling, der kun lød på 5 mio. kr. årligt, blev ikke forlænget med finansloven 2014, og ordningen nedlægges derfor endeligt pr. 1. april 2014.

DI anbefaler, at der igangsættes et nyt initiativ, som kan udfylde disse roller.

3.3 Øget tilskyndelse til at dygtiggøre sig og tage erhvervsrelevante uddannelser

82. Reduktion af topskatten med fem procentpoint

Det danske skattesystem er kendetegnet ved en relativt høj beskatning af arbejdsindkomst, der sætter relativt tidligt ind på indkomstskalaen. Den høje marginalskat reducerer arbejdsudbuddet fra den allermest produktive del af befolkningen. Samtidig reducerer topskatten de mest "produktives produktivitet", den leder til brain drain, og den påvirker uddannelsesbeslutningen negativt.

På denne baggrund afsættes der midler i DI's Vækstplan 2.0 til at reducere topskatten med fem procentpoint. Den øverste marginalskat vil dermed blive reduceret fra 56,2 pct. til 51,6 pct.